

Bemærkninger til forslaget

Baggrunden for forslaget er, at samfundet og erhvervslivet i disse år undergår voldsomme forandringer og bliver mere internationalt præget. Samtidig er valutamarkederne åbnet på vid gab for enhver. Disse forhold kombineret med borgernes evne til kreativ skattetænkning betyder, at aldrig så snart har Folketinget lukket et skattehul, før et nyt er fundet. Få år efter lukkes så dette nye hul, men i mellemtiden er der opstået atter andre.

Hovedreglen i dansk skattelovgivning er, at det, der ikke er direkte forbudt, er tilladt. I praksis har vi i de senere år set valutatransaktioner, spekulationer i asymmetrisk beskatning af kursgevinster og renter, rene finansielle virksomheder lagt i skattely i kraft af dobbeltbeskatningsoverenskomster osv. Hver gang et hul findes, tager det lige så lang tid for Folketingets flertal at gribe ind, som det tager at få fidusen udbredt. Når den 19-årige mekanikerlærling også møder op med et lån på 5 mio. kr. til køb af obligationer, så griber Folketinget ind. Aldrig før. I mellemtiden har de ærlige måttet betale unddragernes skat. Efter SF's opfattelse er det umuligt for lovgivningsmagten at forudse hullerne i tilstrækkeligt omfang. Problemet er herefter, om man enten skal lade stå til og først gribe ind med konkret lovgivning, når det så at sige er så sent, at stat og kommuner har haft et betydeligt provenutab, der så må dækkes ind af andre skatteydere, eller om man skal forsøge at lukke hullerne med en omgåelsesklausul, der først og fremmest vil have en præventiv virkning.

En lang række af de huller, som Folketinget har beskæftiget sig med, f.eks. kursgevinstloven, leasingloven, mindsterenteloven osv., har haft til formål konkret at gribe ind over for fiduser, der var blevet folke-eje. Her i efteråret vil Folketinget være nødt til at gribe ind over for kreative transaktioner med pensionsordninger for at sikre realrenteafgiftslovens provenu.

Fiduser, der kun bruges af de få, som ikke råber højt om dem, griber Folketinget ikke ind over for. Det sker først, når de når avisernes forsider.

Argumentet imod en omgåelsesklausul, der kan give skattemyndighederne mulighed for at tilsidesætte kreative arrangementer, har først og fremmest været borgernes retssikkerhed. Vil en sådan klausul kunne bruges retfærdigt i praksis? Vil det muliggøre myndighedernes magtmisbrug osv? Hvordan vil den blive opfattet af domstolene, der fortsat vil have det sidste ord?

Heroverfor står den almindelige moralske borgers retssikkerhed. Han og hun betaler sin skat, laver ikke fiduser med reglerne, men kommer derfor til at betale den skat, der burde have været opkrævet hos fidusmagerne. Her er det de mange og moralske skatteydere retssikkerhed over for de få kreative fidusmageres.

Folketinget er nu nødt til at vælge side.

Samtidig har borgerne gennem bindende forhåndsbesked i Ligningsrådet fået mulighed for at forelægge påtænkte transaktioner og få dem godkendt på forhånd. Hermed vil retsuisikkerheden for den gruppe, der måtte være i tvivl om, hvorledes en omgåelsesklausul kunne fortolkes i en konkret sag, være væk, og de vil på forhånd og for et beskedent gebyr kunne kende retstilstanden.

En sådan omgåelsesklausul findes i øvrigt i en række af vore nabolande, herunder Sverige og Finland. I Sverige blev den indført af den borgerlige regering i begyndelsen af 1980'erne, og reglen har ikke givet anledning til voldsomme fortolkningsmæssige problemer, til trods for at svenske skatteborgere ikke, som de danske, har mulighed for at få bindende forhåndsbesked.